Lieta Nr.C73633120
Lietas arhīva Nr.CA-0015-23/10

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Aizkraukle 2023.gada 7.decembrī

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Svetlana Maršāne,
tiesnese Inese Belicka un tiesnese Inese Skudra
ar tiesas sēdes sekretāri Inesi Boži,
piedaloties prasītāja /pers. A/ pārstāvei zvērinātai advokātei Ilzei Margai,
izskatīja atklātā apelācijas instances tiesas sēdē Cisco Meeting platformā civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par zemes nomas maksas piedziņu sakarā ar atbildētājas (pirms procesuālo tiesību pārņemšanas /pers. C/) apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2021.gada 21.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 25.novembrī /pers. A/ cēla Zemgales rajona tiesā prasību pret /pers. C/ par zemes nomas maksas piedziņu, kurā saskaņā ar Civillikuma 2112., 2123.pantu lūdza tiesu: piedzīt no atbildētājas prasītāja labā nomas maksas parādu 2912,24 EUR par nekustamo īpašumu – zemesgabalu 1098 m^2 platībā /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs A/, no kura 2560,40 EUR ir zemes nomas maksas parāds un 351,84 EUR ir nekustamā īpašuma nodokļa parāds; atzīt zemes piespiedu nomas attiecības starp zemes īpašnieku /pers. A/ un ēku (būvju) īpašnieci /pers. C/ par zemesgabala 1098 m^2 platībā /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs A/nomu; piedzīt no atbildētājas tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[1.1] Saskaņā ar Zemgales rajona tiesas /vieta/ zemesgrāmatas nodalījumu Nr./numurs/ /pers. A/ pieder nekustamais īpašums – zemesgabals, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs A/, ar kopējo platību 1098 m^2, nekustamais īpašums ir apgrūtināts ar citām personām piederošām ēkām.

[1.2] Saskaņā ar Zemgales rajona tiesas /vieta/ zemesgrāmatas nodalījumu Nr./numurs/ uz minētā zemes gabala atrodas dzīvojamā ēka un divas palīgceltnes, kuras pieder /pers. C/. Nodalījuma norakstā reģistrēta atzīme - ēkas saistītas ar zemesgabalu /adrese/, zemesgabala platība 1098 m^2, kadastra Nr./kadastra numurs A/.

[1.3] Prasītājs uzskata, ka ar publisku ierakstu zemesgrāmatu nodalījumos ir pierādīts, ka atbildētāja izmanto prasītājam piederošo zemes gabalu 1098 m^2 platībā. Tātad ir konstatējams, ka atbildētāja un prasītājs ir piespiedu zemes nomas attiecībās uz prasītājam piederošo zemes gabalu.

Atbildētāja nav veikusi nomas maksājumus kopš ēku iegādes brīža un atteikusies noslēgt zemes nomas līgumu ar prasītāju.

Prasītājam ir tiesības uz zemes nomas maksas parāda piedziņu no atbildētājas saskaņā ar Civillikuma 1895.pantu.

No atbildētājas piedzenams zemes nomas maksas parāds 2560,40 EUR par laika periodu no 2010.gada novembra līdz 2020.gada decembrim (līdz prasības celšanas brīdim), kas aprēķināts kā 6% no zemes kadastrālās vērtības, kā arī nekustamā īpašuma nodokļa parāds 351,84 EUR.

Nekustamā īpašuma kadastrālā vērtība 2010.gadā bija 2635 Ls, 2011.gadā – 2635 Ls, 2112.gadā – 2745 Ls, 2013.gadā – 2745 Ls, 2014.gadā – 3909 EUR, 2015.gadā – 3909 EUR, 2016.gadā – 3909 EUR, 2017.gadā – 3909 EUR, 2018.gadā – 3909 EUR, 2019.gadā – 3909 EUR, 2020.gadā – 3909 EUR, nekustamā īpašuma nodoklis no 2015.gada līdz 2020.gadam sastāda 58,64 EUR gadā (lietas 4.-6.lapa).

[2] 2020.gada 28.decembrī tiesā saņemti atbildētājas /pers. C/ paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību atzīst daļēji, proti, atzīst daļā par piespiedu nomas attiecību atzīšanu un daļā par zemes nomas maksas apmaksu 2% apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā. Neatzīst nomas maksas apmēru 6% gadā no kadastrālās vērtības gadā, jo ir pārāk augsta nomas maksa, kā arī neatzīst prasību daļā par nekustamā īpašuma nodokļa piedziņu, jo prasītājs nav norādījis nevienu normatīvo aktu, kas prasītājam piešķirtu šādas tiesības (lietas 26.-27.lapa).

[3] Ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 21.maija spriedumu apmierināta /pers. A/ prasība uzturētajā daļā, nospriests: atzīt, ka starp /pers. A/ un /pers. C/ pastāv zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības par zemes gabala /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs A/, nomu 1098 m^2 platībā; piedzīt no /pers. C/ par labu /pers. A/ zemes nomas maksas parādu par laika periodu no 2010.gada 1.novembra līdz 2020.gada 30.novembrim 2353,39 EUR un tiesas izdevumus 334,15 EUR, kopā – 2687,54 EUR. /pers. A/ noteiktas tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no galvenā parāda summas (2353,39 EUR) līdz sprieduma pilnīgai izpildei. Izbeigta tiesvedība prasības daļā par nekustamā īpašuma nodokļa 351,84 EUR un zemes nomas maksas daļas 207,01 EUR piedziņu.

Spriedums motivēts ar šādiem argumentiem.

[3.1] Tiesvedība lietā daļā par nekustamā īpašuma nodokļa parāda 351,84 EUR un zemes nomas maksas daļas 207,01 EUR piedziņu ir izbeidzama saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu sakarā ar prasītāja atteikšanos no prasības.

[3.2] No Zemgales rajona tiesas /vieta/ zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/izdrukas redzams, ka prasītājam /pers. A/ pieder nekustamais īpašums /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs A/, kas sastāv no zemes gabala 1098 m^2 platībā (turpmāk arī Zemesgabals), īpašuma tiesības nostiprinātas 2002.gada 5.jūnijā (lietas 9.lapa).

No Zemgales rajona tiesas /vieta/ zemesgrāmatu nodalījuma Nr./numurs/ izdrukas redzams, ka atbildētājai /pers. C/ pieder nekustamais īpašums /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs B/, kas sastāv no dzīvojamās ēkas un divām palīgceltnēm (turpmāk arī Būves), īpašuma tiesības nostiprinātas

2001.gada 25.septembrī (lietas 10.lapa).

Lietā nav strīda, ka atbildētājai /pers. C/ piederošais nekustamais īpašums atrodas uz prasītājam piederošā zemesgabala un pušu starpā pastāv zemes piespiedu nomas attiecības. Tāpat lietā nav strīda par to, ka atbildētāja vispār nav maksājusi zemes nomas maksu.

[3.3] Prasītājs lūdz atzīt, ka starp /pers. A/ un /pers. C/ pastāv zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības par zemes gabala /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs A/, nomu 1098 m^2 platībā.

Par piespiedu nomu tiek saukts tiesību institūts, kas regulē nomas tiesiskās attiecības starp iznomātāju un nomnieku, kas nodibinātas nevis labprātīgi vienojoties, bet gan izpildot likumā noteiktu pienākumu *(Satversmes tiesas 2009.gada 13.februāra spriedumu lietā Nr.2008-34-01, 12.punkts)*.

Ar zemes piespiedu nomu apzīmē likumā noteiktas zemes lietošanas tiesības, ja ēka pieder vienam, bet zeme citam īpašniekam, un kas paredz ēkas īpašnieka pienākumu maksāt zemes īpašniekiem nomas maksu, pamatojas uz likumu *(Senāta 2012.gada 9.maija spriedums lietā Nr.SKC 41/2012 (C04363406))*.

Judikatūrā nostiprinājusies atziņa: ja uz zemes esošā ēka (būve) ir patstāvīgs īpašuma objekts, kas nepieder zemes īpašniekam, starp zemes un ēkas īpašnieku pastāv piespiedu nomas tiesiskās attiecības. Šī tiesiskā attiecība – piespiedu noma – rodas uz likuma pamata ar īpašuma tiesiska valdījuma iegūšanas brīdi *(Satversmes tiesas 2009.gada 13.februāra spriedums lietā Nr.2008-34-01, Augstākās tiesas 2016.gada 26.oktobra spriedums lietā Nr.SKC-336/2016)* un pastāvēs neatkarīgi no tā, vai starp pusēm ir noslēgta rakstiska vienošanās (nomas līgums).

Tiesa secina, ka uz prasītājam piederošā zemesgabala atrodas patstāvīgs īpašuma objekts, atbildētājai piederoša ēka, kas atbilstoši likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmajā daļā noteiktajam, atzīstama par pastāvīgu īpašuma objektu.

Starp pusēm nav noslēgts zemes nomas līgums.

Tādējādi tiesa atzīst, ka starp prasītāju kā zemesgabala īpašnieku un atbildētāju kā ēku īpašnieku pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības uz likuma pamata, turklāt tām ir piespiedu raksturs.

[3.4] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas zemes nomas maksas parādu 2353,39 EUR apmērā par laika periodu no 2010.gada novembra līdz 2020.gada novembrim.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē prasību atzina daļā par nomas maksas piedziņu 699,40 EUR apmērā, kas sastāda 2% no zemes kadastrālās vērtības gadā, par ko sniedza parakstu (lietas 45.lapa).

Tā kā zemes nomas līgums starp pusēm nav noslēgts, secināms, ka starp pusēm nav panākta vienošanās par nomas maksas noteikšanu, kas būtu lielāka vai mazāka par likumā noteikto nomas maksas apmēru.

Likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otrā daļa paredz, ka, ja bijušajiem zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem atjaunotas īpašuma tiesības uz zemi, uz kuras atrodas šā likuma 12.panta pirmās daļas 3.punktā minētie objekti, kā arī valstij vai pašvaldībām piederoši ūdensapgādes, siltumapgādes un energoapgādes objekti, zemes nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Ja puses nevar vienoties, zemes nomas maksa nosakāma 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības.

Ņemot vērā minēto tiesību normu, tiesa atzina, ka, aprēķinot zemes nomas maksas parādu, prasītājs pamatoti, veicot parāda aprēķinu, par pamatu ņēmis likumā noteiktos 6 procentus gadā no zemes kadastrālās vērtības.

Lietā nav strīda, ka prasītājam piederošā zemes gabala kadastrālā vērtība 2010. un 2011.gadā bija 2635 Ls jeb 3749,27 EUR, 2012. un 2013.gadā – 2745 Ls jeb 3905,78 EUR, no 2014.gada līdz 2020.gadam – 3909 EUR.

Saskaņā ar prasītāja aprēķinu zemes nomas maksas parāds par laika periodu no 2010.gada 1.novembra līdz 2020.gada 30.novembrim sastāda 2353,39 EUR (lietas 47.lapa).

Atbildētāja nav apstrīdējusi minēto parāda aprēķinu.

Civillikuma 927.pants noteic, ka īpašums ir pilnīgas varas tiesības par lietu, tas ir, tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus.

Līdz ar to zemes īpašniekam ir tiesības gūt labumu no sava īpašuma – prasīt samaksu par zemes lietošanu no atbildētājas. Savukārt atbildētājai, kā ēku īpašniecei, ir pienākums maksāt prasītājam, kā zemes īpašniekam, zemes nomas maksu neatkarīgi no tā, ka starp pusēm nav noslēgts rakstveida zemes nomas līgums.

Ņemot vērā norādīto, no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams zemes nomas maksas parāds 2353,39 EUR apmērā par laika periodu no 2010.gada 1.novembra līdz 2020.gada 30.novembrim.

[3.5] Tiesa atzina atbildētājas paskaidrojumus par nepamatotiem.

Lai arī atbildētāja norādījusi, ka atbilstoši tiesu praksei, nosakot zemes nomas maksu, tiek vērtēta arī nomnieka spēja veikt nomas apmaksu, atbildētāja nav atsaukusies ne uz vienu tiesas nolēmumu šajā sakarā.

Tiesa atzina, ka zemes īpašnieku nesaista uz viņa zemes esošas ēkas īpašnieka spēja segt zemes nomas maksu, jo neviena tiesību norma šādu aprobežojumu neparedz.

Līdz ar to tiesa neņēma vērā, ka atbildētāja piekrīt maksāt nomas maksu tikai 2 procentu apmērā no zemes kadastrālās vērtības.

Nepamatots advokātes apgalvojums, ka prasība ir noraidāma, jo prasībai ir defekts – prasībā nav lūgts noteikt nomas maksas apmēru 6% gadā, līdz ar to nevar noteikt nomas maksas parādu.

Minēto apgalvojumu advokāte izteica novēloti, proti, tikai tiesas debatēs. Turklāt minētais advokātes arguments ir nepamatots arī pēc būtības.

Ja abas puses nespēj vienoties par zemes nomas maksu un citiem ar šīm attiecībām saistītajiem apstākļiem, tad pušu piespiedu nomas tiesisko attiecību ietvaru pēc ieinteresētās personas prasības noteic tiesa, nosakot zemes nomas līguma būtiskās sastāvdaļas *(sk. Augstākās tiesas 2007.gada 7.novembra spriedumu lietā Nr.SKC–712/2007 (C30187005), 2009.gada 25.februāra spriedumu lietā Nr.SKC–71/2009 (C33186205))*.

Ņemot vērā norādīto, secināms, ka, lemjot par zemes nomas maksas parāda piedziņu, tiesai pašai ir pienākums noteikt nomas attiecību būtiskās sastāvdaļas, t.sk. nomas maksas apmēru.

[3.6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Saskaņā ar panta otro daļu, ja prasītājs atsakās no prasības, viņš atlīdzina atbildētājam radušos tiesas izdevumus. Prasītāja samaksātos tiesas izdevumus šajā gadījumā atbildētājs neatlīdzina.

Prasītājs sākotnēji par prasības pieteikumu ir samaksājis valsts nodevu 351,12 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunkts nosaka, ka par prasību, kas novērtējama naudas summā no 2135 EUR līdz 7114 EUR, - 320 EUR plus 4 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 2134 EUR. Pēc matemātiska aprēķina, ja piedzenamā summa ir 2353,39 EUR, maksājamā valsts nodeva ir 328,78 EUR.

Ņemot vērā, ka prasītājs ir atteicies no prasības daļā par nekustamā īpašuma nodokļa 351,84 EUR piedziņu un zemes nomas maksas daļas 207,01 EUR piedziņu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta otro daļu tiesai nav pamata piedzīt no atbildētājas valsts nodevu 351,12 EUR, bet tā piedzenama no atbildētājas 328,78 EUR apmērā, kā arī piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,37 EUR (lietas 8.lapa) apmērā, kopā –

334,15 EUR.

[3.7] Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo un otro daļu un Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājam ir nosakāmas tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no neatmaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (lietas 52.-57.lapa).

[4] Atbildētājas/pers. C/ pārstāve zvērināta advokāte Larisa Sokolova iesniedza apelācijas sūdzību par minēto spriedumu, pārsūdzot Zemgales rajona tiesas 2021.gada 21.maija spriedumu prasības apmierinātajā daļā par zemes nomas maksas parāda 1653,99 EUR piedziņu un par tiesību noteikšanu /pers. A/ saņemt likumiskos sešus procentus gadā no galvenā parāda summas (2353,39 EUR) līdz sprieduma izpildei, lūdzot Zemgales apgabaltiesu izbeigt tiesvedību daļā par zemes piespiedu nomas attiecību atzīšanu, noraidīt prasījumu par nomas maksas piedziņu, izņemot tā atzītajā daļā – 699,40 EUR, un tiesas izdevumu piedziņu, kā arī noraidīt prasījumu par tiesību noteikšanu saņemt likumiskos 6 procentus gadā no galvenā parāda summas (2353,39 EUR) līdz sprieduma izpildei.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[4.1] Tiesa nepamatoti nav izbeigusi tiesvedību prasībā par zemes piespiedu nomas attiecību atzīšanu, jo par šo jautājumu nekad neesot bijis strīdu. Strīds pastāv par to, ka puses nevarēja vienoties par nomas maksas apmēru. Tādējādi, prasība šajā daļā ir izbeidzama, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223.panta 2.punktu.

[4.2] Tiesa nepamatoti piedzina nomas maksu lielāku par atzītajiem 699,40 EUR, kas sastāda 2% no zemes kadastrālās vērtības gadā lūgtajā nomas periodā, jo prasības pieteikums nesaturēja prasījumu noteikt nomas maksas apmēru, līdz ar ko lietā arī nav tikusi apmaksāta valsts nodeva par nomas maksas apmēra noteikšanu Civilprocesa likuma 34.panta un 35.panta kārtībā.

Tiesai nebija tiesību piedzīt nomas maksu parādu 2353,39 EUR, kurš pamatots tikai ar prasītāja tiesas sēdes starplaikā veiktu aprēķinu – 6% no zemes kadastrālās vērtības gadā, kā arī piedzīt nomas maksu lūgtajā periodā, neizvērtējot tās apmēru.

Tiesa nepamatoti spriedumā norādījusi, ka atbildētājas pārstāvei nebija tiesību atsaukties uz šo apstākli tiesas debatēs, jo atbildētājas pārstāve neatsaucās uz apstākļiem un pierādījumiem Civilprocesa likuma 184.panta ceturtās daļas izpratnē, bet gan norādīja uz prasības pieteikuma defektu – prasījuma noteikt nomas maksas apmēru trūkumu – , kas bija pašai tiesai jāsaskata atbilstoši tiesību teorijā nostiprinātajai atziņai.

[4.3] Tiesa nepamatoti norādījusi, ka nomas maksa nosakāma 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības gadā, pamatojoties uz likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otro daļu, tā kā šī tiesību norma neattiecas uz konkrētās lietas apstākļiem.

Respektīvi, tiesa tikai sprieduma motīvu daļā (ne rezolutīvajā daļā), nosakot nomas maksas apmēru 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības gadā, piemērojusi lietas apstākļiem neatbilstošu normatīvo aktu, tā kā zemi prasītājs ieguvis zemes reformas laikā, atjaunojot prasītājam īpašuma tiesības kā bijušajam zemes īpašniekam, uz kuras likumā noteiktajā kartībā atbildētāja ieguvusi īpašumā ēkas, līdz ar ko tiesai, izvērtējot zemes nomas maksas apmēru, jāvadās no likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta pirmās daļas otro punktu un piezīmi. Tiesa bez nomas maksas apmēra noteikšanas piedzinusi sākuma periodā (no 2010.gada 1.novembra) lielāku nomas maksu (6%) nekā vispār attiecīgais normatīvais akts to pieļāva (līdz 5%). Nav tiesiski piedzīt nomas maksu, kuras apmērs pārsniedz normatīvajos aktos norādītos nomas maksas apmērus pie konkrētajiem lietas apstākļiem.

Nosakot nomas maksas apmēru, tas ir izvērtējams kopsakarībā ar Civillikuma 1.pantā nostiprināto labas ticības principu. Atbildētājas ieskatā prasība piedzīt nomas maksu 6% apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā ir netaisna, ņemot vērā atbildētājas nelielos ikmēneša ienākumus (lietas 59.-62.lapa).

[5] Ar Zemgales apgabaltiesas tiesneses 2021.gada 13.septembra lēmumu ierosināta apelācijas tiesvedība civillietā /pers. A/ prasībā pret /pers. C/ par zemes nomas maksas piedziņu sakarā ar atbildētājas /pers. C/ pārstāves zvērinātas advokātes Larisas Sokolovas apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2021.gada 21.maija spriedumu (lietas 84.lapa).

[6] Ar Zemgales apgabaltiesas 2022.gada 23.februāra lēmumu saskaņā ar Civilprocesa likuma 214.panta 5.punktu un 216.panta 4.punktu apturēta tiesvedība civillietā /pers. A/ prasībā pret /pers. C/ par zemes nomas maksas piedziņu līdz likumīgā spēkā stāsies nolēmums civillietā Nr.C73685321 /pers. B/ pieteikumā par /pers. C/ rīcībspējas ierobežojumu noteikšanu (lietas 111.-114.lapa).

[7] Ar Zemgales apgabaltiesas 2023.gada 19.aprīļa lēmumu saskaņā ar Civilprocesa likuma 77.panta pirmo un otro daļu nolemts aizstāt apelācijas kārtībā izskatāmajā civillietā Nr.C73633120 atbildētāju /pers. C/ ar atbildētājas tiesību pārņēmēju – mantinieci /pers. B/ (lietas 134.-136.lapa).

[8] Atbildētāja/pers. B/ iesniedza rakstveida paskaidrojumus.

Paskaidrojumos norādīts, ka prasītājs nepieteica savas kreditora pretenzijas sludinājumā par /pers. C/ mantojuma atklāšanos norādītajā termiņā, līdz ar to atbilstoši Civillikuma 705.panta otrajai daļai prasītāja prasījumi tiek dzēsti.

Norādīts, ka /pers. B/ kā pirmās pakāpes mantiniece pieņēmusi mantojumā nekustamo īpašumu /adrese/, par tiesvedības būtību nav zinājusi, jo visus ar šo tiesvedību saistītos jautājumus /pers. C/ esot palīdzējis risināt /pers. B/ draugs, tā kā /pers. B/ esot nepietiekamas latviešu valodas zināšanas.

Mantojuma saņemšanas brīdī /pers. B/ nebija zināms šis kreditors - prasītājs /pers. A/ un viņa prasījumi pret /pers. C/. Pamatojoties uz Civillikuma 705.panta otro daļu, lūdz tiesu pilnībā noraidīt visus prasījumus.

Norādīts, ka /pers. A/ ir apmaksāta zemes likumiskā lietošanas maksu 4% apmērā par laika periodu no 2022.gada 23.novembra (mantojuma apliecības saņemšanas brīdis) līdz 2022.gada 31.decembrim. Zemes likumiskā lietošanas maksa par 2023.gadu tiks apmaksāta līdz gada beigām.

Atbildētāja norāda, ka, gadījumā, ja visi prasījumi pret viņu netiks noraidīti, apelācijas sūdzību uzskata par pamatotu, atzīst nomas maksas apmēru 2% apmērā no zemes kadastrālās vērtības, kā to tika atzinusi /pers. C/, pārējā daļā prasītāja prasījumi noraidāmi sakarā ar prasības pieteikuma defektiem.

Atbildētāja lūdz visus jautājumus šīs tiesvedības sakarā izskatīt bez viņas klātbūtnes, vienlaikus informē, ka ir izbeigusi vienošanos ar zvērinātu advokāti Itu Megni par juridiskās palīdzības sniegšanu šajā lietā (lietas 139.-140.lapa).

[9] Atbildētāja/pers. B/ uz tiesas sēdi neieradās.

Atbildētājas pārstāve zvērināta advokāte Ita Megne uz tiesas sēdi neieradās, iesniegumā tiesai paziņoja, ka /pers. B/ 2023.gada 4.novembrī izbeidza noslēgto vienošanos par juridiskās palīdzības sniegšanu šajā lietā (lietas 144.lapa).

Tiesa, ņemot vērā, ka par lietas izskatīšanu atbildētājai /pers. B/ ir paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, atbildētāja ir lūgusi izskatīt visus jautājumus šīs tiesvedības sakarā (tā paskaidrojumos) bez viņas klātbūtnes, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmās daļas noteikumiem nolēma

skatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. A/ pārstāve zvērināta advokāte Ilze Marga apelācijas sūdzību neatzina, atteicās no prasības daļā par parāda piedziņu par zemes nomas maksu par 2010.gada novembri un decembri 31,24 EUR apmērā un par 2011.gadu par zemes nomas maksas parādu 187,46 EUR apmērā, kopā par 218,70 EUR, uzturēja prasību par zemes nomas maksas parāda piedziņu 2135 EUR, precizējot prasību, lūdza tiesu noteikt zemes nomas maksu 5% apmērā par 2010.gada novembri un decembri un par 2011.gadu no janvāra līdz decembrim, ieskaitot; no 2012.gada 1.janvāra līdz 2020.gada novembrim lūdza noteikt zemes nomas maksu 6% apmērā.

Motīvu daļa

[10] Zemgales apgabaltiesa, noklausījusies prasītāja pārstāves paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota daļēji, prasība tās uzturētajā daļā ir pamatota un apmierināma.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts apelācijas sūdzībā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka atbildētāja Zemgales rajona tiesas 2021.gada 21.maija spriedumu pārsūdz daļā par piespiedu nomas tiesisko attiecību atzīšanu un zemes nomas maksas piedziņu, izņemot prasības atzītajā daļā par 699,40 EUR piedziņu.

Prasītājs Zemgales rajona tiesas 2021.gada 21.maija spriedumu nav pārsūdzējis.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 203.panta otrajai daļai Zemgales rajona tiesas 2021.gada 21.maija spriedums, ar kuru izbeigta tiesvedība prasības daļā par nekustamā īpašuma nodokļa 351,84 EUR un zemes nomas maksas daļas 207,01 EUR piedziņu, stājies spēkā.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.
Lietā nav strīda par pirmās instances tiesas konstatētajiem faktiem, kas norādīti šī sprieduma 3.2.punktā, atreferējot Zemgales rajona tiesas 2021.gada 21.maija spriedumu.

No Zemgales rajona tiesas /vieta/ zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/noraksta redzams, ka prasītājam /pers. A/ 2002.gada 5.jūnijā nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs A/, kas sastāv no zemesgabala 1098 m^2 platībā (lietas 9.lapa).

No Zemgales rajona tiesas /vieta/ zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/noraksta (lietas 10.lapa) un Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas datiem redzams, ka no 2001.gada 25.septembra līdz 2022.gada 29.novembrim /pers. C/ bija nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs B/, kas sastāv no dzīvojamās ēkas un divām palīgceltnēm, un saistīts ar zemesgabalu /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs A/. 2022.gada 29.novembrī īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu nostiprinātas /pers. B/, pamatojoties uz 2022.gada 23.novembra mantojuma apliecību (par tiesībām uz mantojumu pēc likuma) reģistra Nr./numurs/.

[13] Ar Zemgales apgabaltiesas 2023.gada 19.aprīļa lēmumu saskaņā ar Civilprocesa likuma 77.panta pirmo un otro daļu izskatāmajā civillietā atbildētāja /pers. C/ aizstāta ar atbildētājas tiesību pārņēmēju – mantinieci /pers. B/, konstatējot, ka atbilstoši zvērinātas notāres Evas Igaunes-Sēles 2023.gada 12.janvārī tiesai sniegtajām ziņām uz /datums/mirušās /pers. C/ mantojumu mantojuma tiesībās 2022.gada 23.novembrī apstiprināta /pers. B/, uz visu atstāto mantojumu (lietas 134.-136.lapa).

[14] Atbildētāja/pers. B/ rakstveida paskaidrojumos līdz tiesu pilnībā noraidīt visus prasītāja prasījumus, norādot, ka prasītājs nepieteica savas kreditora pretenzijas sludinājumā par /pers. C/ mantojuma atklāšanos norādītajā termiņā, līdz ar to atbilstoši Civillikuma 705.panta otrajai daļai prasītāja prasījumi tiek dzēsti. Mantojuma saņemšanas brīdī /pers. B/ nebija zināms šis kreditors – prasītājs /pers. A/ un viņa prasījumi pret /pers. C/.
Paskaidrojumos arī norādīts, ka, gadījumā, ja visi prasījumi pret viņu netiks noraidīti, /pers. B/ apelācijas sūdzību uzskata par pamatotu, atzīst nomas maksas apmēru 2% no zemes kadastrālās vērtības, kā to tika atzinusi /pers. C/, pārējā daļā prasītāja prasījumi noraidāmi sakarā ar prasības pieteikuma defektiem.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka atbildētājas iebildumi pret prasību saistībā ar kreditora prasījumu dzēšanu saskaņā ar Civillikuma 705.panta otro daļu nav pamatoti.

Civillikuma 705.panta pirmā daļa paredz, ka ar mantojuma iegūšanu uz mantinieku pāriet, līdz ar mantojuma atstājēja tiesībām (702. un turpm. p.), arī visas viņa saistības, izņemot tīri personiskās.
Minētā panta otrā daļa paredz, ka uzaicinājumā (sludinājumā par mantojuma atklāšanos) norādītajā termiņā nepieteiktās kreditoru pretenzijas dzēš, izdodot mantojuma apliecību vai Eiropas mantošanas apliecību vai taisot aktu par mantojuma lietas izbeigšanu.

Augstākās tiesas judikatūrā, aplūkojot jautājuma par kreditora pretenzijas nepieteikšanas uzaicinājumā noteiktā termiņā sekām juridiskos aspektus, vairākkārt norādīts - uzaicinājuma sludinājums ir tiesību instruments, ar kura palīdzību noskaidro: 1) nezināmus mantiniekus; 2) zināmu mantinieku gribu pieņemt mantojumu; 3) uz mantojamo mantu gulošos parādus, ja mantiniekiem tie nav zināmi. Vienlaikus tas nozīmē, ka uzaicinājuma sludinājums nav domāts tādiem gadījumiem, kad: 1) mantinieki ir zināmi; 2) zināmu mantinieku griba mantojuma pieņemšanas jautājumā ir skaidra; 3) mantiniekiem ir zināmi uz mantojumu guloši parādi. Minētais dod pamatu secinājumam, ka kreditoram, par kura prasījumiem mantiniekiem ir zināms, nevar rasties nelabvēlīgas tiesiskās sekas, zaudējot tiesības prasīt mantiniekiem samaksāt mantojuma atstājēja parādus tā iemesla dēļ, ka tiesības nav pieteiktas uzaicinājuma termiņā. Uzaicinājums nav domāts kreditoram, kura prasījumi mantiniekiem ir zināmi *(sk. Augstākās tiesas 2014.gada 7.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-188/2014 (C39062911) 9.2.punktu, 2017.gada 23.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-381/2017 (ECLI:LV:AT:2017:1123.C31512811.1.S) 7.punktu, 2017.gada 12.decembra rīcības sēdes lēmumu lietā SKC-1695/2017 (*

ECLI:LV:AT:2017:1212.C31294715.1.L), 2018.gada 20.jūlija lēmumu lietā Nr.SKC-1167/2018 (C06062614) 4.2.punktu).

Lietas materiāli apstiprina, ka /pers. B/ bija informēta par tiesvedību un viņai bija zināmi /pers. A/ prasījumi, jo tieši /pers. B/ izskatāmajā civillietā 2022.gada 31.janvārī iesniedza lūgumu par tiesvedības apturēšanu līdz brīdim, kad stāsies spēkā spriedums lietā Nr.C73685321 un bāriņtiesas lēmums par aizbildņa iecelšanu, norādot iesniegumā, ka /pers. C/ invaliditātes un smagas slimības dēļ nespēj piedalīties lietas izskatīšanā (lietas 106.lapa).

Līdz ar to nav pamata atzīt, ka prasītāja /pers. A/ prasījumi, kas izvirzīti šajā civillietā, ir dzēšami saskaņā Civillikuma 705.panta otro daļu.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 705.panta pirmo daļu ar /pers. C/ mantojuma iegūšanu uz /pers. B/ ir pārgājušas arī visas mantojuma atstājējas tiesības un saistības, līdz ar to civillieta izskatāma pēc būtības.

[15] Tiesas sēdē prasītāja /pers. A/ pārstāve zvērināta advokāte Ilze Marga, precizējot prasību, lūdza tiesu noteikt nomas maksu par Zemesgabala nomu laika posmā no 2010.gada 1.novembra līdz 2011.gada 31.decembrim 5% apmērā no Zemesgabala kadastrālās vērtības, laika posmā no 2012.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 30.novembrim – 6% apmērā no Zemesgabala kadastrālās vērtības, lūdza piedzīt no atbildētājas nomas maksas parādu 2135 EUR, atteicās no prasības daļā par nomas maksas parāda 218,70 EUR piedziņu.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka sakarā ar prasītāja atteikšanos no prasības norādītajā daļā saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu ir izbeidzama tiesvedība civillietā prasības daļā par zemes nomas maksas parāda 218,70 EUR piedziņu.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka /pers. A/ prasība uzturētajā daļā ir pamatota un apmierināma.

[16] Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā noteikts, ka, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Zemgales apgabaltiesa, piekrītot apelatores viedoklim, atzīst, ka pirmās instances tiesa pārsūdzētajā spriedumā nepamatoti noteikusi zemes nomas maksu 6% apmērā no Zemesgabala kadastrālās vērtības laika posmā no 2010.gada 1.novembra līdz 2011.gada 19.oktobrim, pārējā daļā Zemgales rajona tiesas 2021.gada 21.maija spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai un saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem atzīst, ka Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā nav nepieciešams norādīt.

[17] Zemgales apgabaltiesa par pamatotu atzīst apelācijas sūdzībā norādīto argumentu, ka konkrētajā gadījumā, lemjot jautājumu par zemes nomas maksas noteikšanu, piemērojams likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta pirmās daļas 2.punkts un piezīme, kura, redakcijā no 2010.gada 1.novembra līdz 2011.gada 19.oktobrim, noteica, ka, ja šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētajos gadījumos ēkas īpašnieks nevēlas saņemt zemi īpašumā par maksu vai viņam nav tiesību iegūt zemi īpašumā, zeme paliek tās fiziskās personas, viņas mantinieku vai juridiskās personas īpašumā, kurai tā piederēja līdz 1940.gada 21.jūlijam un kura šo zemi ir pieprasījusi, bet ēkas īpašniekam ir garantētas zemes nomas tiesības tādā platībā, kādā šī zeme ir viņa likumīgā lietošanā (apbūvei), un zemes nomas maksa gadā nedrīkst pārsniegt piecus procentus no zemes kadastrālās vērtības. Pirmās instances tiesa nepamatoti norādījusi, ka par norādīto laika posmu nomas maksa nosakāma 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības gadā, pamatojoties uz likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otro daļu.

[18] Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība pārējā daļā nav pamatota.

[18.1] Tas, ka starp pusēm nebija un nav strīda par zemes piespiedu nomas attiecību pastāvēšanu, nedod pamatu celtās prasības ietvaros tiesvedības izbeigšanai saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 2.punktu prasības daļā par zemes piespiedu nomas attiecību atzīšanu.

[18.2] Pirmās instances tiesa pamatoti, atsaucoties uz Satversmes tiesas un Augstākās tiesas judikatūru, spriedumā norādīja, ka uz prasītājam piederošā zemesgabala atrodas patstāvīgs īpašuma objekts, atbildētājai piederoša ēka, kas atbilstoši likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmajā daļā noteiktajam, atzīstama par patstāvīgu īpašuma objektu. Tādējādi starp prasītāju kā zemesgabala īpašnieku un atbildētāju kā ēku īpašnieku pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības uz likuma pamata, turklāt tām ir piespiedu raksturs.

Tā kā zemes nomas līgums starp pusēm nav noslēgts un nav panākta vienošanās par nomas maksas noteikšanu, tiesa pamatoti atzina, ka, nosakot nomas maksu piemērojamas likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta normas, tikai kļūdaini atsaukusies uz minētā panta otro daļu un nav ņēmusi vērā, ka saskaņā ar minētā likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu un piezīmi konkrētajā gadījumā zemes nomas maksa gadā laika posmā no 2010.gada 1.novembra līdz 2011.gada 19.oktobrim nedrīkst pārsniegt piecus procentus no zemes kadastrālās vērtības.

[18.3] Tas, ka prasības pieteikumā nebija izvirzīts prasījums par nomas maksas apmēra noteikšanu, nedod pamatu prasības noraidīšanai. Prasības pieteikumā norādīts, ka zemes nomas maksas parāds par laika periodu no 2010.gada novembra līdz 2020.gada decembrim aprēķināts 6% no zemes kadastrālās vērtības, arī tiesas sēdē pirmās instances tiesā prasītāja pārstāvis, precizējot prasību, iesniedza zemes nomas maksas parāda aprēķinu, kas veikts, ņemot vērā minēto nomas maksas apmēru (lietas 47.lapa).

Spriedumā pamatoti, atsaucoties uz judikatūru, norādīts, ka, lemjot par zemes nomas maksas parāda piedziņu, tiesai pašai ir pienākums noteikt nomas attiecību būtiskās sastāvdaļas, t.sk. nomas maksas apmēru.

Tiesa pamatoti, atsaucoties uz Civillikuma 927.panta noteikumiem, spriedumā norādīja, ka zemes īpašniekam ir tiesības gūt labumu no sava īpašuma – prasīt samaksu par zemes lietošanu no atbildētājas. Savukārt atbildētājai, kā ēku īpašniecei, ir pienākums maksāt prasītājam, kā zemes īpašniekam, zemes nomas maksu neatkarīgi no tā, ka starp pusēm nav noslēgts rakstveida zemes nomas līgums.

Tiesa pamatoti secināja, ka, pastāvot strīdam, nav pamata noteikt nomas maksu atbildētājas atzītajā 2% apmērā no zemes kadastrālās vērtības, jo normatīvais regulējums neparedz iespēju samazināt likumā noteikto nomas maksu, ņemot vērā ēkas īpašnieka mantisko stāvokli.

[19] Judikatūrā atzīts, ka ēkas īpašnieka tiesības lietot zemi zem ēkas un pienākums samaksāt zemes īpašniekam par zemes lietojumu (nomas maksu) ir noteikts ar likumu. Civillikuma regulējums šādās tiesiskajās attiecībās ir spēkā tiktāl, ciktāl to neierobežo speciālās tiesību normas. Piemēram, likums „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" nosaka nomas maksas ierobežojumus (sk. Senāta 2009.gada 21.janvāra paplašinātā sastāva sprieduma lietā Nr.SKC 3/2009 (C39084206), 8.punktu, Senāta 2017.gada 19.aprīļa Civillietu departamenta sprieduma lietā Nr.SKC 119/2017 (C29545911) 7.1.punktu; Senāta 2017.gada 27.septembra sprieduma lietā Nr.SKC 185/2017 (ECLI:LV:AT:2017:0927.C26128713.1.S), 6.2.punktu).

[20] Kā norādīts iepriekš, Zemgales apgabaltiesa pievienojas Zemgales rajona tiesas 2021.gada 21.maija sprieduma argumentācijai, izņemot sprieduma 16.punktā norādītajā daļā, un atzīst, ka /pers. A/ prasība uzturētajā daļā apmierināma saskaņā ar likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta pirmās daļas 2.punktu un piezīmi, atzīstot, ka starp /pers. A/ un /pers. B/ pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par zemesgabala /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs A/, nomu 1098 m^2 platībā ar nomas maksu no 2010.gada 1.novembra līdz 2011.gada 31.decembrim 5% gadā no zemesgabala kadastrālās vērtības, no 2012.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 30.novembrim – 6% gadā no zemesgabala kadastrālās vērtības. No atbildētājas /pers. B/ prasītāja /pers. A/ labā piedzenams zemes nomas maksas parāds par laika posmu no 2010.gada 1.novembra līdz 2020.gada 30.novembrim 2135 EUR.

[21] Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu un Civilprocesa likuma 195.panta pirmo daļu prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus – sešus procentus gadā – no nesamaksātās nomas maksas parāda summas.

[22] Par tiesāšanās izdevumiem.

[22.1] Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, tiesa izdevumus prasītājam piespriež proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Saskaņā ar 41.panta panta otro daļu, ja prasītājs atsakās no prasības, viņš atlīdzina atbildētājam radušos tiesas izdevumus. Prasītāja samaksātos tiesas izdevumus šajā gadījumā atbildētājs neatlīdzina.

Iesniedzot prasības pieteikumu, prasītāja samaksājusi valsts nodevu 351,12 EUR (lietas 7.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 EUR (lietas 8.lapa).

Ņemot vērā, ka prasība celta par 2912,24 EUR piedziņu, tiek apmierināta daļēji – 2135 EUR apmērā, tādējādi 73,31% apmērā, atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumiem no atbildētājas prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi 73,31% apmērā no prasītāja samaksātās tiesas izdevumu summas.

No atbildētājas par labu prasītājam piedzenama par prasības pieteikumu samaksātās valsts nodevas daļa 257,41 EUR (73,31% no 351,12 EUR) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,37 EUR, kopā 262,78 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus, tostarp advokāta palīdzības samaksai, piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkts paredz, ka prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 EUR, izdevumi advokāta palīdzības samaksai atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Prasītāja izdevumus zvērinātas advokātes palīdzības samaksai apstiprina lietā iesniegtais 2023.gada 8.novembra rēķins apelācijas instances tiesā par 200 EUR (lietas 147.lapa).

Līdz ar to no atbildētājas prasītāja labā piedzenami prasītāja izdevumi advokāta palīdzības samaksai 200 EUR.

Tādējādi no atbildētājas prasītāja labā piedzenami tiesāšanās izdevumi kopējā summā 462,78 EUR (262,78 200).

[22.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, otro daļu un 2022.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.20 „Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" 14.punktu no atbildētājas valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi apelācijas instances tiesā 5,08 EUR (lietas 103., 115., 122.lapa).

[23] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmo daļu atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432., 433., 434.pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ prasību uzturētajā daļā apmierināt.

Atzīt, ka starp /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par zemesgabala /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs A/, nomu 1098 m^2 platībā ar nomas maksu no 2010.gada 1.novembra līdz 2011.gada 31.decembrim 5% gadā no zemesgabala kadastrālās vērtības, no 2012.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 30.novembrim – 6% gadā no zemesgabala kadastrālās vērtības.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā zemes nomas maksas parādu par laika posmu no 2010.gada 1.novembra līdz 2020.gada 30.novembrim 2135 EUR un tiesāšanās izdevumus 462,78 EUR, kopā – 2597,78 EUR.

Samaksa veicama prasītāja norēķinu kontā Nr./konta numurs/, AS „SEB banka".

Noteikt /pers. A/ tiesības saņemt likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no parāda summas līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Izbeigt tiesvedību prasības daļā par zemes nomas maksas parāda 218,70 EUR piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,08 EUR.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami: saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, kontā Nr.LV51TREL2190458019000,

BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C73633120.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā paredzētajos gadījumos trīsdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas datuma, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese	(*paraksts)	S.Maršāne
Tiesnese	(*paraksts)	I.Belicka
Tiesnese	(*paraksts)	I.Skudra

*Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.

Dokumenta oriģināls elektroniski glabājas Tiesu informatīvajā sistēmā (TIS) lietas kartītē.